

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

12. března 2020(*)

„Řízení o předběžné otázce – Sociální zabezpečení migrujících pracovníků – Nařízení (ES) č. 883/2004 – Článek 5 písm. b) – Zvýšení procentní sazby starobního důchodu – Zohlednění příspěvku poskytnutého na výchovu dítěte se zdravotním postižením v jiném členském státě – Zásada rovného nakládání se skutečnostmi“

ve věci C-769/18

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Cour de cassation (Francie) ze dne 29. listopadu 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 7. prosince 2018, v řízení

Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle

proti

SJ,

Ministre chargé de la sécurité sociale,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení L. S. Rossi (zpravodajka), předsedkyně senátu, J. Malenovský a F. Biltgen, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. října 2019,

s přihlédnutím k vyjádřením předloženým:

- za Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle J.-J. Gatineauem, avocat,
- za francouzskou vládu A.-L. Desjonquères a A. Daly, jakož i D. Colasem, A. Ferrandem a R. Coesmem, jako zmocněnci,
- za českou vládu M. Smolkem, J. Pavlíšem a J. Vlášilem, jako zmocněnci,
- za německou vládu D. Klebsem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi C. Valero a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout v věci bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/005, s. 72), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009 (Úř. věst. 2009, L 284, s. 43) (dále jen „nařízení č. 883/2004“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle (pojišťovna pro penzijní pojištění a pojištění zdraví při práci v oblasti Alsaska a Mosely) (Francie, dále jen „CARSAT“) na straně jedné a SJ a ministre chargé de la sécurité sociale (ministr sociálního zabezpečení) na straně druhé ve věci zohlednění, pro účely výpočtu starobního důchodu SJ, zvýšení doby odpracovaných let, na které by mohla mít nárok z důvodu výchovy svého dítěte se zdravotním postižením.

Právní rámec

Unijní právo

3 Body 9 a 12 odvodnění nařízení č. 883/2004 uvádí:

„(9) Soudní dvůr několikrát vyjádřil stanovisko k možnosti rovného zacházení v případě dávek, příspěvků a skutečností; tato zásada by měla být výslovně přijata a rozvíjena, přičemž je třeba respektovat obsah a smysl soudních rozhodnutí.

[...]

(12) S ohledem na přiměřenost je třeba dbát na to, aby bylo zajištěno, že zásada stejného posuzování skutečností nebo událostí nepovede k objektivně nezdůvodněným výsledkům nebo k případům souběhu dávek téhož druhu za tutéž dobu.“

4 Pro účely tohoto nařízení čl. 1 písm. z) tohoto nařízení uvádí, že se: „rodinnou dávkou“ rozumí všechny věcné nebo peněžité dávky určené k vyrovnání rodinných výdajů, s výjimkou záloh na výživné a zvláštních dávek při narození dítěte a při osvojení dítěte uvedených v příloze I“.

5 Článek 3 uvedeného nařízení, nadepsaný „Věcná oblast působnosti“, stanoví:

„1. Toto nařízení se vztahuje na veškeré právní předpisy týkající se těchto oblastí sociálního zabezpečení:

a) dávky v nemoci;

[...]

c) dávky v invaliditě,

d) dávky ve stáří;

[...]

j) rodinné dávky

[...]

3. Toto nařízení se také vztahuje na zvláštní nepříspěvkové peněžité dávky, na které se vztahuje článek 70.

[...]

5. Toto nařízení se nevztahuje:

a) na sociální pomoc a lékařskou péči;

[...]"

6 Článek 5 tohoto nařízení, nadepsaný „Rovné nakládání s dávkami, příjmy, skutečnostmi nebo událostmi“, stanoví:

„Nestanoví-li toto nařízení jinak a s ohledem na zvláštní prováděcí předpisy, použije se toto:

a) jsou-li podle právních předpisů příslušného členského státu pobírání dávek sociálního zabezpečení a jiného příjmu přiznávány určité právní úkony, příslušná ustanovení těchto právních předpisů se použijí také na pobírání rovnocenných dávek získaných podle právních předpisů jiného členského státu a na příjem získaný v jiném členském státě;

b) jsou-li podle právních předpisů příslušného členského státu právní úkony připisovány existenci některých skutečností nebo událostí, přihlíží tento členský stát k podobným skutečnostem nebo událostem, které nastaly v kterémkoli členském státě tak, jako by k nim došlo na jeho území.“

7 Článek 9 nařízení č. 883/2004, nadepsaný „Prohlášení členských států o oblasti působnosti tohoto nařízení“, stanoví v odstavci 1:

„Členské státy písemně oznámí Komisi Evropských společenství [...] právní předpisy a systémy uvedené v článku 3 [...]"

8 Článek 70 odst. 2 tohoto nařízení stanoví:

„Pro účely této kapitoly se „zvláštními nepříspěvkovými peněžitými dávkami“ rozumí dávky, které:

a) jsou určeny k poskytování buž:

i) doplňkového, náhradního nebo pomocného krytí proti sociálním událostem zahrnutým do odvětví sociálního zabezpečení uvedeným v čl. 3 odst. 1, a které s ohledem na ekonomickou a sociální situaci v dotčeném členském státě zaručuje dotčeným osobám minimální existenci nutný příjem, nebo

ii) výhradně zvláštní ochrany pro zdravotně postižené, úzce spojené s jejich sociálním prostředím v dotčeném členském státě,

a

b) jejichž financování je odvozeno výlučně od povinného daňového systému určeného ke krytí všeobecných veřejných výdajů, přičemž podmínky pro poskytování a výpočet dávek nezávisí v

případ? poživitele na žádném pispívání. Avšak dávky poskytované jako dopln?k k pisp?vkové dávce se nepovažují za pisp?vkové dávky pouze z tohoto d?vodu;

a

c) jsou uvedeny v příloze X.“

9 Příloha X uvedeného nařízení zní následovně:

„[...]

N?MECKO:

a) Základní příjem na úrovni životního minima pro starší osoby a pro osoby se sníženou schopností výd?lku podle knihy XII kapitoly 4 zákona o sociálním zabezpečení.

b) Dávky na zajištění živobytí podle základního ustanovení pro uchaze?e o zaměstnání, pokud nejsou s ohledem na tyto dávky splněny požadavky oprav?ující k do?asn?mu p?íplatku po obdržení dávek v nezam?stnanosti (?! 24 odst. 1 knihy II zákona o sociálním zabezpečení).

[...]“

N?mecké právo

10 Ustanovení § 35a osmé knihy Sozialgesetzbuch (zákon o sociálním zabezpečení), ve znění použitelném na skutkový stav v p?vodním ?řízení, nadepsané „Podpora na integraci d?tí a dospívajících s mentálním postižením“, stanoví:

1) D?ti a dospívající s mentálním postižením nebo d?ti, jimž hrozí takové postižení, mají právo na podporu na integraci. Tato podpora se podle individuálních pot?eb poskytuje:

1. ambulantně,
2. v jeslích pro malé d?ti nebo v jiných za?ízeních typu denního stacioná?e,
3. prostřednictvím specializovaného zdravotnického personálu a
4. ve specializovaných domovech s ubytováním nebo jiných typech za?ízení.

Smysl a cíl podpory, ur?ení skupiny osob a typ opat?ení spadá do p?sobnosti § 39 t?etího pododstavce a § 40 spolkového zákona o sociální podpo?e a doba používání t?chto dokument? týkajících se osob s mentálním postižením a osob, jimž hrozí takového postižení, spadá do p?sobnosti provád?cího nařízení § 47.

2) Pokud by se měla poskytovat souběžně podpora na vzd?lání, je třeba se obrátit na instituce, útvary a p?íslušné osoby nejen s cílem splnit povinnosti poskytnutí podpory na integraci, ale také s cílem zajistit vzd?lávací pot?eby. Je třeba navrhnout pedagogická terapeutická opat?ení pro d?ti, které ještě nejsou ve školním v?ku, a pokud to pot?eba podpory umož?uje, je třeba využít za?ízení p?ijímající d?ti se zdravotním postižením a zdravé d?ti.“

Francouzské právo

11 ?lánek L. 351-4-1 zákoníku sociálního zabezpečení stanoví:

„Sociálně pojištěné osoby vychovávající dít?, pro které jim podle prvního a druhého pododstavce

§látku L. 541-1 vzniká nárok na p?ísp?vek na výchovu dít?te se zdravotním postižením a dopl?kový p?ísp?vek nebo namísto posledn? uvedeného p?ísp?vku, na p?ísp?vek na kompenzaci postižení stanovený v §látku L. 245-1 code de l'action sociale et des familles (zákoník o sociálních opat?eních a rodin?) mají, aniž by byl p?ípadn? dot?en §lánek L. 351-4, nárok na zvýšení doby pojišt?ní o jedno ?tvrtletí za každé t?icetím?sí?ní období výchovy v rozsahu nejvýše osmi ?tvrtletí.“

12 §lánek L. 541-1 tohoto zákoníku stanoví:

„Každá osoba, která se stará o dít? se zdravotním postižením, má nárok na p?ísp?vek na výchovu dít?te se zdravotním postižením, pokud trvalé postižení dít?te odpovídá p?inejmenším stanovené minimální mí?e postižení.

Dopl?kový p?ísp?vek se poskytuje na dít? se zdravotním postižením, které vzhledem ke své povaze nebo závažnosti vyžaduje zvláš? vysoké výdaje nebo ?astou výpomoc t?etí osoby. Jeho výše se liší v závislosti na výši dodate?ných výdaj? nebo pot?eb? neustálé pomoci.

[...]“

13 §lánek R. 541-1 uvedeného zákoníku zní takto:

„Pro ú?ely použití prvního pododstavce §látku L. 541-1 musí procentní podíl trvalého postižení, který musí vykazovat dít? se zdravotním postižením, aby vznikl nárok na p?ísp?vek na výchovu dít?te se zdravotním postižením, ?init alespo? 80 %.

Míra postižení se posuzuje podle vzorové stupnice p?ipojené k Décret no 93–1216 du 4 novembre 1993 relatif au guide-barème applicable pour l'attribution de diverses prestations aux personnes handicapées et modifiant le code de la famille et de l'aide sociale, le code de la sécurité sociale (deuxième partie : Décrets en Conseil d'État) et le décret no 77-1549 du 31 décembre 1977 [na?ízení ?. 93–1216 ze dne 4. listopadu 1993 o vzorové stupnici použitelné na poskytování r?zných dávek osobám se zdravotním postižením a kterým se m?ní zákoník o rodin? a sociální pomoci, zákoník sociálního zabezpe?ení (druhá ?ást: Na?ízení Conseil d'État (Státní rada) a na?ízení ?. 77–1549 ze dne 31. prosince 1977].

[...]“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edb?žné otázky

14 SJ je francouzskou státní p?íslušnicí s bydlišt?m ve Stuttgartu (N?mecko) a matkou dít?te se zdravotním postižením narozeného v roce 1981. B?hem své profesní kariéry pracovala postupn? ve Francii a v N?mecku jako profesorka ve francouzském národním vzd?lávacím systému.

15 Od 10. listopadu 1995 m?sto Stuttgart poskytovalo SJ podporu na integraci d?tí a dospívajících s mentálním postižením podle § 35a osmé knihy n?meckého zákona o sociálním zabezpe?ení (dále jen „n?mecká podpora“).

16 Dne 7. ?ervence 2010 byl SJ s ú?inností od 1. srpna 2010 p?iznán d?chod z francouzského národního vzd?lávacího systému. Dne 27. ?ervence 2011 požádala o vyplácení d?chodu u Deutsche Rentenversicherung Bund (spolková instituce d?chodového pojišt?ní, N?mecko), která její žádost p?edala CARSAT. Posledn? uvedená jí p?iznala starobní d?chod s ú?inností od 1. listopadu 2011.

17 Dne 18. b?ezna 2012 se SJ obrátila na smír?í odvolací komisi CARSAT se stížností, která se týkala jednak data vzniku jejího nároku na d?chod a jednak skute?nosti, že za ú?elem

stanovení počtu dob pojištění a rovnocenných dob použitého pro výpočet výše tohoto důchodu, nebylo zohledněno zvýšení doby pojištění o čtvrtletí za každé třicetiměsíční období výchovy v rozsahu nejvýše osmi čtvrtletí, které je stanoveno v článku L. 351-4-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení, které se vztahuje na pojištěné osoby vychovávající dítě, pro které vzniká nárok na příspěvek na výchovu dítěte se zdravotním postižením a doplňkový příspěvek podle článku L. 541-1 zákoníku (dále jen „zvýšení procentní sazby důchodu“). Vzhledem k tomu, že tato stížnost byla zamítnuta, podala SJ žalobu k francouzským soudům pro obecné spory v oblasti sociálního zabezpečení.

18 Rozsudkem ze dne 8. dubna 2015 tribunal des affaires de sécurité sociale de Strasbourg (Soud pro věci sociálního zabezpečení ve Štrasburku, Francie) zamítl návrhová žádání SJ. Cour d'appel de Colmar (odvolací soud v Colmaru, Francie), k němuž bylo podáno odvolání, rozsudkem ze dne 27. dubna 2017 potvrdil tento rozsudek, pokud jde o datum vzniku nároku na důchod, který vyplácí CARSAT. Zrušil jej, pokud jde o výši tohoto důchodu, jelikož měl za to, že mělo být zohledněno zvýšení procentní sazby důchodu stanovené francouzskými právními předpisy.

19 Na základě článku 5 nařízení č. 883/2004 měl cour d'appel de Colmar (odvolací soud v Colmaru, Francie) za to, že německá podpora je rovnocenná příspěvku na výchovu dítěte se zdravotním postižením stanovenému v článku L. 541-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení (dále jen „francouzský příspěvek“), takže SJ má nárok na zvýšení procentní sazby důchodu. Odvolací soud z toho vyvodil, že procentní sazba použitelná na starobní důchod SJ musí být zvýšena o částku odpovídající osmi čtvrtletím odpracované doby z důvodu výchovy jejího dítěte se zdravotním postižením.

20 CARSAT podala proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek ke Cour de cassation (kasační soud, Francie), na jehož podporu uvedla, že cour d'appel de Colmar (odvolací soud v Colmaru, Francie) porušil článek 5 nařízení č. 883/2004, jakož i články L. 351-4-1 a L. 541-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení, když měl za to, že německá podpora a francouzský příspěvek jsou rovnocenné, aniž předtím ověřil, zda má dítě se zdravotním postižením SJ trvalé postižení ve výši nejméně 80 %, které zakládá nárok na zvýšení procentní sazby důchodu. Tvrdí, že tento závěr obsažený v rozsudku vydaném v odvolacím řízení může v podstatě vést k obrácené diskriminaci pojištěných osob, na které se vztahoval pouze francouzský systém, ve vztahu k pojištěným osobám, na které se vztahoval systém dávek jiných členských států.

21 V tomto ohledu předkládající soud zdrazňuje, že francouzský příspěvek spadá jakožto rodinná dávka náležející do jedné z kategorií francouzského systému sociálního zabezpečení do veřejné působnosti nařízení č. 883/2004, zatímco německá podpora patrně spadá do oblasti sociální podpory a pomoci ve smyslu čl. 3 odst. 5 písm. a) tohoto nařízení, která je vyloučena z jeho působnosti. Mimoto se uvedená podpora nenachází v prohlášení oznámeném německou vládou podle článku 9 uvedeného nařízení, které se týká německých právních předpisů spadajících do jeho působnosti.

22 V této souvislosti se Cour de cassation (kasační soud, Francie), který má pochybnosti o možnosti použití nařízení č. 883/2004 za okolností věci v původním řízení, jakož i o rovnocennosti francouzského příspěvku a německé podpory, rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Spadá [německá podpora] do veřejné působnosti nařízení č. 883/2004?

2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: mají být [francouzský příspěvek] a [německá podpora] považovány za rovnocenné ve smyslu čl. 5 písm. a) nařízení č. 883/2004, vzhledem k účelu článku L. 351-4-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení, který se

týká zohlednění nákladů na výchovu dítěte se zdravotním postižením, pro účely stanovení doby pojištění zakládající nárok na vyplacení starobního důchodu“

K pedbžným otázkám

K první otázce

23 Podstatou první otázky pedkládajícího soudu je, zda láněk 3 nařízení ?. 883/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že nmecká podpora pedstavuje dávku ve smyslu tohoto lánku 3, a zda tudíž spadá do vcné psobnosti tohoto nařízení.

24 Za účelem odpovdi na položenou otázku je třeba zaprvé ovřit, zda tato podpora pedstavuje dávku sociálního zabezpečení ve smyslu l. 3 odst. 1 tohoto nařízení.

25 V tomto ohledu je třeba úvodem konstatovat, že ze spisu pedloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že Spolková republika Nmecko neprohlásila, že spolkový zákon upravující nmeckou podporu spadá do psobnosti uvedeného nařízení. Soudní dvr již však rozhodl, že skutečnost, že lenský stát v rozporu s požadavky lánku 9 nařízení 883/2004 neprohlásil, že uritý zákon spadá do psobnosti tohoto nařízení, nemá za následek, že tento zákon musí být *ipso facto* vylouen z vcné psobnosti uvedeného nařízení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. ervence 2018, A (Pomoc pro zdravotn postiženou osobu), C679/16, EU:C:2018:601, bod 30].

26 Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že rozdíl mezi dávkami, které spadají do psobnosti nařízení ?. 883/2004, a dávkami, které jsou z ní vyloueny, spoívá pdevším v základních znacích každé dávky, zejména v jejím účelu a podmínkách jejího poskytování, a neodvíjí se od skutečnosti, zda tuto dávku kvalifikují jako dávku sociálního zabezpečení vnitrostátní právní pedpisy (rozsudek ze dne 14. bžezna 2019, Dreyer, C372/18, EU:C:2019:206, bod 31 a citovaná judikatura).

27 Dávka může být tedy považována za „dávku sociálního zabezpečení“, pokud jsou splny dv podmínky, a to pokud je piznána pijemcem na základ zákonem stanovené situace bez individuálního nebo diskrečního posouzení jejich osobních poteb a dále pokud se vztahuje k jednomu z rizik výslovn uvedených v l. 3 odst. 1 nařízení ?. 883/2004 (rozsudek ze dne 14. bžezna 2019, Dreyer, C372/18, EU:C:2019:206, bod 32 a citovaná judikatura). Vzhledem ke kumulativní povaze tčto dvou podmínek vede nesplní jedné z nich k závru, že dotená dávka nespadá do psobnosti tohoto nařízení [rozsudek ze dne 25. ervence 2018, A (Pomoc pro zdravotn postiženou osobu), C679/16, EU:C:2018:601, bod 33].

28 Pokud jde o první z tčto podmínek, je třeba pipomenout, že tato podmínka je splna, pokud je poskytnutí dávky provedeno na základ objektivních kritérií, která, jsou-li splna, zakládají nárok na poskytnutí dávky, aniž píslušný orgán může zohlednit další osobní okolnosti. V tomto ohledu Soudní dvr ohledn dávek, jejichž poskytnutí je piznáváno i odmítáno nebo jejichž výše je vypočtena s pihlédnutím k výši pijm pijemce, uvedl, že piznání takových dávek nezávisí na individuálním posouzení osobních poteb žadatele, jelikož jde o objektivní právními pedpisy definované kritérium, které zakládá nárok na tuto dávku, aniž píslušný orgán může zohlednit další osobní okolnosti (rozsudek ze dne 14. bžezna 2019, Dreyer, C372/18, EU:C:2019:206, body 33 a 34 a citovaná judikatura).

29 Soudní dvr krom toho upesnil, že k tomu, aby bylo možné mít za to, že uvedená podmínka není splna, se volné uvážení osobních poteb pijemce dotené dávky, které provádí píslušný orgán, musí pdevším vztahovat ke vzniku nároku na tuto dávku. Tyto úvahy platí *mutatis mutandis*, pokud jde o to, zda píslušný orgán individuáln posuzuje osobní poteby pijemce dávky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. bžezna 2019, Dreyer, C372/18,

30 V projednávaném p?ípad? ze spisu p?edloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že poskytnutí n?mecké podpory nepodléhá takovým objektivním podmínkám, jako je zejména p?esná míra nebo úrove? zdravotního postižení.

31 Krom? toho je nesporné, že podle samotného zn?ní § 35a n?meckého zákona o sociálním zabezpe?ení je tato pomoc nabízena podle individuálních pot?eb dítěte, které je p?íjemcem podpory, na základ? individuálního a diskre?ního posouzení t?chto pot?eb p?íslušným orgánem.

32 Za t?chto podmínek je t?eba konstatovat, že n?mecká podpora nespl?uje první podmínku uvedenou v bod? 27 tohoto rozsudku.

33 Vzhledem k judikatu?e p?ipomenuté v uvedeném bod? 27 tato podpora tedy nep?edstavuje dávku sociálního zabezpe?ení ve smyslu ?l. 3 odst. 1 na?ízení ?. 883/2004.

34 Je však t?eba p?ipomenout, že ?l. 3 odst. 3 uvedeného na?ízení rozši?uje použití tohoto na?ízení na zvláštní nep?ísp?vkové pen?žité dávky uvedené v ?lánku 70 tohoto na?ízení. Za t?chto podmínek je t?eba zadruhé ov?it, zda n?mecká podpora p?edstavuje takovou dávku.

35 V tomto ohledu sta?í uvést, že ze zn?ní ?l. 70 odst. 2 písm. c) téhož na?ízení vyplývá, že zvláštními nep?ísp?vkovými pen?žitými dávkami se rozumí pouze ty dávky, které jsou uvedeny v p?íloze X tohoto na?ízení. Vzhledem k tomu, že n?mecká podpora není v této p?íloze uvedena, nep?edstavuje takovou dávku.

36 Z výše uvedeného vyplývá, že na první otázku je t?eba odpov?d?t tak, že ?lánek 3 na?ízení ?. 883/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že n?mecká podpora není dávkou ve smyslu tohoto ?lánku 3, a nespádá tedy do v?cné p?sobnosti tohoto na?ízení.

K druhé otázce

37 Podstatou druhé otázky p?edkládajícího soudu je, zda v p?ípad? kladné odpov?di na první otázku musí být ?l. 5 písm. a) na?ízení ?. 883/2004 vykládán v tom smyslu, že francouzský p?ísp?vek a n?mecká podpora mohou být považovány za rovnocenné dávky ve smyslu tohoto ustanovení.

38 Úvodem je t?eba p?ipomenout, že v souladu s judikaturou Soudního dvora se ?l. 5 písm. a) tohoto na?ízení použije pouze na dávky spadající do p?sobnosti uvedeného na?ízení (rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Vorarlberger Gebietskrankenkasse a Knauer, C?453/14, EU:C:2016:37, bod 32). V bod? 36 tohoto rozsudku bylo rozhodnuto, že n?mecká podpora není dávkou ve smyslu ?lánku 3 uvedeného na?ízení, a nespádá tedy do v?cné p?sobnosti tohoto na?ízení. V d?sledku toho se ?l. 5 písm. a) na?ízení ?. 883/2004 za okolností v?ci v p?vodním ?ízení nepoužije.

39 Nicmén? v rámci postupu spolupráce mezi vnitrostátními soudy a Soudním dvorem zavedeného ?lánkem 267 SFEU p?ísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užite?nou odpov??, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl p?edložen. Z tohoto hlediska Soudnímu dvoru p?ísluší p?ípadn? p?eformulovat otázky, které jsou mu položeny. Úkolem Soudního dvora je totiž vyložit všechna ustanovení unijního práva, která vnitrostátní soudy pot?ebují pro rozhodnutí o sporech, které projednávají, i pokud nejsou tato ustanovení výslovn? zmín?na v otázkách položených t?mito soudy Soudnímu dvoru (rozsudek ze dne 13. ?ervna 2019, Moro, C?646/17, EU:C:2019:489, bod 39 a citovaná judikatura).

40 I když tedy po formální stránce p?edkládající soud omezil své otázky na výklad n?kterých ustanovení unijního práva, nebrání taková skute?nost Soudnímu dvoru, aby p?edkládajícímu

soudu poskytl všechny prvky výkladu unijního práva, které mohou být užitečné pro rozhodnutí ve věci, která mu byla předložena, bez ohledu na to, zda je tento soud ve svých otázkách zmínil. V tomto ohledu přísluší Soudnímu dvoru, aby ze všech poznatků předložených předkládajícím soudem, zejména z odvodnění předkládacího rozhodnutí, vytvářel ty prvky uvedeného práva, které je s přihlédnutím k podmětů sporu v povodním řízení třeba vyložit (rozsudek ze dne 13. června 2019, Moro, C-646/17, EU:C:2019:489, bod 40 a citovaná judikatura).

41 V projednávaném případě se spor v povodním řízení týká otázky, zda pro účely určení, zda má osoba nárok na zvýšení procentní sazby důchodu stanovené francouzskými právními předpisy, je třeba zohlednit okolnosti, které vedly k přiznání německé podpory, a sice podpory, kterou tato osoba jakožto migrující pracovník získala na základě právních předpisů hostitelského belgického státu.

42 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že článek 5 nařízení č. 883/2004 ve smyslu bodu 9 odvodnění tohoto nařízení zakotvuje zásadu rovného nakládání s dávkami, příjmy a skutečnostmi, kterou vytyčila judikatura a kterou chtějí unijní normotvůrce zakotvit do textu tohoto nařízení proto, aby byla tato zásada rozvíjena, a to za souhlasného respektování obsahu a smyslu rozhodnutí Soudního dvora (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. prosince 2019, Bocero Torrico a Bode, C-398/18 a C-428/18, EU:C:2019:1050, bod 29 a citovaná judikatura).

43 V tomto rámci čl. 5 písm. b) nařízení č. 883/2004 stanoví, že jsou-li podle právních předpisů příslušného belgického státu právní úkony popisovány existencí některých skutečností nebo událostí, přihlíží tento belgický stát k podobným skutečnostem nebo událostem, které nastaly v kterémkoli belgickém státě tak, jako by k nim došlo na jeho území.

44 Z toho vyplývá, že za účelem poskytnutí užitečné odpovědi předkládajícímu soudu, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen, musí být druhá otázka chápána tak, že jejím cílem je zjistit, zda se za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené ve věci v povodním řízení, uplatní zásada rovného nakládání se skutečnostmi zakotvená v čl. 5 písm. b) tohoto nařízení jakožto zvláštní výraz obecné zásady nediskriminace.

45 V tomto ohledu je za účelem určení, zda se tato zásada v projednávaném případě uplatní, třeba ověřit, zda jsou splněny dvě podmínky, a sice zda zvýšení procentní sazby důchodu stanovené v článku L. 351-4-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení spadá do působnosti nařízení č. 883/2004 a zda poslední uvedené vnitrostátní ustanovení přiznává právní úkony existenci určitých skutečností nebo událostí ve smyslu čl. 5 písm. b) tohoto nařízení.

46 Pokud jde o první z těchto podmínek, je třeba konstatovat, že s ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 27 tohoto rozsudku může zvýšení procentní sazby důchodu spadat do věcné působnosti uvedeného nařízení jakožto dávka ve stáří ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. d) téhož nařízení.

47 Toto zvýšení je totiž poskytnuto příjemcem bez individuálního a diskrečního posouzení jejich osobních potřeb podle právními předpisy vymezené situace, a sice z důvodu, že vychovali dítě, kterému vzniká nárok na francouzský příspěvek.

48 Jak v podstatě uvedla Komise ve svém písemném vyjádření, cílem dávky dotčené ve věci v povodním řízení je kromě toho kompenzovat nevýhody v rámci kariéry, které by mohly utrpět osoby, které vychovaly těžce zdravotně postižené dítě, a to zvýšením dob přispívání v poměru k délce doby výchovy dítěte se zdravotním postižením, což by vedlo ke zvýšení částky důchodu vypláceného těmto osobám. V rozsahu, v němž má tato dávka zajistit dostatečné prostředky osobám, které při dosažení určitého věku opustí zaměstnání a nejsou již povinny se registrovat na úřadu práce, souvisí tedy s rizikem, které je předmětem dávek ve stáří ve smyslu čl. 3 odst. 1

písm. d) nařízení ?. 883/2004 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2015, Komise v. Slovensko, C-361/13, EU:C:2015:601, bod 55 a citovaná judikatura).

49 Pokud jde o druhou podmínku uvedenou v bodě 45 tohoto rozsudku, je třeba uvést, že pro účely přiznání zvýšení výše procentní sazby důchodu nevyžaduje článek L. 351-4-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení předchozí získání francouzského příspívku, ale pouze vyžaduje, aby byly splněny podmínky, které zakládají nárok na takovou dávku a jsou stanoveny v článku L. 541-1 tohoto zákoníku. Konkrétně, v souladu s posledně uvedeným ustanovením, aby pojištěné osoby, které vychovávají dítě se zdravotním postižením, mohly takové zvýšení využít, musí být trvalé postižení dítěte přinejmenším rovno určité sazbě stanovené v článku R. 541-1 uvedeného zákoníku na 80 %.

50 Zvýšení výše procentní sazby důchodu je tedy přiznáno na základě toho, že nastala skutečnost ve smyslu čl. 5 písm. b) nařízení ?. 883/2004, a sice že trvalé postižení dítěte se přinejmenším rovná určité sazbě. Druhá podmínka je tedy v projednávané věci rovněž splněna.

51 Z toho vyplývá, že zásada rovného nakládání se skutečnostmi zakotvená v uvedeném čl. 5 písm. b) se použije za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v převodním řízení.

52 Pokud jde o podmínky uplatnění této zásady, příslušné francouzské orgány musí ověřit, zda je v projednávaném případě prokázána skutečnost, která je vyžadována ve smyslu čl. 5 písm. b) nařízení ?. 883/2004.

53 Příslušné francouzské orgány musí v tomto ohledu zohlednit podobné skutečnosti, které nastaly v Německu, a při posuzování trvalého postižení dotčeného dítěte se zdravotním postižením se nemohou omezit pouze na kritéria stanovená za tímto účelem vzorovou stupnicí použitelnou ve Francii na základě článku R. 541-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení.

54 Proto za účelem určení, zda bylo dosaženo míry trvalého postižení dítěte, kterou tento zákoník vyžaduje pro vznik nároku na zvýšení procentní sazby důchodu, nemohou tyto orgány odmítnout zohlednit podobné skutečnosti, ke kterým došlo v Německu a které mohou být prokázány jakýmkoli důkazem, zejména zprávami o lékařském vyšetření, osvědčeními nebo také lékařskými přípisy na péči nebo léky.

55 Je třeba dodat, že v rámci takového ověření musí uvedené orgány rovněž dodržovat zásadu proporcionality a musí dbát zejména na to, aby zásada rovného nakládání se skutečnostmi nevedla k objektivně nezdůvodněným výsledkům v souladu s bodem 12 odvodnění nařízení ?. 883/2004.

56 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na druhou položenou otázku odpovědět, že článek 5 nařízení ?. 883/2004 musí být vykládán v tom smyslu, že:

- francouzský příspívek a německá podpora nemohou být považovány za rovnocenné dávky ve smyslu tohoto čl. 5 písm. a);

- zásada rovného nakládání se skutečnostmi zakotvená v uvedeném čl. 5 písm. b) se použije za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v převodním řízení. Příslušné francouzské orgány musí určit, zda je v projednávaném případě prokázáno, že nastala skutečnost vyžadovaná ve smyslu tohoto ustanovení. V tomto ohledu musí tyto orgány zohlednit podobné skutečnosti, které nastaly v Německu, jako by nastaly na jejich území.

K nákladům řízení

57 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

1) Článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009 musí být vykládán v tom smyslu, že podpora na integraci dětí a dospívajících s mentálním postižením, která je stanovena v § 35a osmé knihy Sozialgesetzbuch (německý zákon o sociálním zabezpečení) nepředstavuje dávku ve smyslu tohoto článku 3, a nespadá tedy do výčné působnosti tohoto nařízení.

2) Článek 5 nařízení č. 883/2004 ve znění nařízení č. 988/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že:

– nárok na příspěvek na výchovu dítěte se zdravotním postižením, který je stanoven v článku L. 541-1 francouzského zákoníku sociálního zabezpečení a podpora na integraci dětí a dospívajících s mentálním postižením podle § 35a osmé knihy německého zákona o sociálním zabezpečení, nelze považovat za rovnocenné dávky ve smyslu tohoto čl. 5 písm. a);

– zásada rovného nakládání se skutečnostmi zakotvená v uvedeném čl. 5 písm. b) se použije za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v povodním řízení. Příslušné francouzské orgány musí určit, zda je v projednávaném případě prokázáno, že nastala skutečnost vyžadovaná ve smyslu tohoto ustanovení. V tomto ohledu musí tyto orgány zohlednit podobné skutečnosti, které nastaly v Německu, jako by nastaly na jejich území.

Podpisy.

* Jednací jazyk: francouzština